

poemestiu.com

PREMIS POEMESTIU

LA VINYETA

ATORGA EL PRIMER PREMI 2019 A

Marta Pérez

el dia 9 d'agost de 2019 al celler La Vinyeta de
Mollet de Peralada, dins del Festival Poemestiu

Amb tocs de canyella i nou

Marta Pérez i Sierra

CONSAGRACIÓ

A l'esòfag construeixo el vers
després d'onze mil passes de poesia
pels gotims de música sorda.

Exhalo lluernes.

L'inici d'un salm.

Dins una copa de vi de l'Empordà
nedo crol en assonant.

Cos cada versicle.

Cos que es fa text.

Els braços que esdevenen carràs.

El pubis, reiteració.

Maduren aviat els ceps.

I la sang, suor de vi, l'eix o el llot.

MOSCATELL DE GRA PETIT

El vi jove de la taula rònega
del bar entre cases pobres
del barri perifèric, del record
de la primera feina que vaig tenir:
mestre en una escola nacional.

Una barca que no és tempesta.
Que és sol i onades quietes.
Tu i el nostre amor.
Els fills i la canya de pescar.
Vent que bufa fluixet.
Sirena i balena.
La fondària del meu jo més trist.

SYRAH

Un vi amb nom de poesia.

Amb tocs de canyella i nou.

Unes passes de final de juny.

La traïdoria –sense témer res–

esbatanada.

Pertany a la tristesa aquest vers

blau marí de tinta.

Dissortada. D'amoníac.

Un abisme.

GARNATXA NEGRA

Els peus creuats també esperen.

La bossa sobre la falda.

En una carta, em tornes les claus.

Tots els mots han fugit.

La signatura. Il·legible. Dia a dia.

Guanyar una altra mena de tinta.

La plego i la desplego. L'ensobro.

Potser s'esmicolarà en els llavis del delit,

en la cintura de les vinyes.

Una copa de vi desafinat.

Impacient el fruit, amarg i dolç.

La brusa blanca oberta a la nit

d'una cala cenyida de pins.

La bossa sobre la falda.

Els peus creuats també esperen.

VINYES VELLES

A Mercè Bagaria

Eres la meva llum, la meva dolça llum.
No et vull preguntar què s'ha fos.
Quin roc t'ha esberlat els sentits.
Transparent. Lleu, l'esguard incert.
Feréstec. Tramuntana. L'aspre raïm.
Com es trena el goig i el dolor, amor meu?

M'estic aigualint a batecs
cada vegada més febles.
No és cert que la mort
et sorprèn.
Dins el desordre s'esdevé
a poc
a poc.
Un àngel fa dies que m'espera.